

Міністерство освіти і науки України
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Педагогічний факультет
Кафедра теорії та методик початкової освіти

Дипломна робота магістра
з теми: **«ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ДО
РЕГУЛЯРНИХ ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ»**

Виконала: здобувачка 2 курсу,
PO2-PM19z групи
спеціальності 013 Початкова освіта
Олинець Тетяна Василівна
Науковий керівник:
Галаманжук Л. Л.,
доктор педагогічних наук,
професор кафедри теорії та
методик дошкільної освіти

Рецензент: Гурман Л. Д.,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри легкої атлетики
з методикою викладання

Кам'янець-Подільський – 2020 р.

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ У МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ.....	8
1.1. Поняття інтересу та мотивації в контексті формування пізнавальної активності на уроках фізичної культури	8
1.2. Особливості формування інтересу та мотивації до занять фізичною культурою	20
1.3. Формування мотивів, що викликають потребу в систематичних заняттях фізичною культурою у молодших школярів	27
РОЗДІЛ 2. ДОСЛІДЖЕННЯ ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОЇ МОТИВАЦІЇ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ.....	35
2.1. Організація дослідження щодо виявлення мотивів, які спонукають молодших школярів до занять фізичною культурою	35
2.2. Перевірка ефективності експериментальної методики формування мотивації до занять фізичною культурою дітей молодшого шкільного віку	39
ВИСНОВКИ	54
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	58
ДОДАТКИ.....	64

ВСТУП

Актуальність дослідження. Важливим засобом попередження захворювань учнів, зміцнення їхнього здоров'я, підвищення рівня їхньої фізичної підготовленості є рухова активність, яка виявляється в посиленій фізичній діяльності учня. Вона передбачає його активну участь в обов'язкових фізкультурно-оздоровчих і спортивно-масових заходах, що проводяться в загальноосвітній школі та позашкільному навчальному закладі. Рухова активність є характерним чинником здорового способу життя учня, що визначає спрямованість його здібностей, знань, навичок, прагнень, концентрацію вольових зусиль на реалізацію навчальних потреб та фізкультурно-спортивних інтересів.

Перехід з дитячого садка у школу супроводжується значним зниженням рухової активності дітей (приблизно на 50%), тобто суттєвою «ломкою» способу життя дітей. Навчальні заняття в основному пов'язані з необхідністю тривалого обмеження рухів і зі статичними напруженнями, в результаті чого обсяг рухової діяльності зменшується.

Шкільні форми занять не забезпечують повністю ні необхідного обсягу рухової активності (сьогодні традиційний урок фізичної культури забезпечує, у середньому, до 20% необхідної тижневої рухової активності учнів), ні бажаного тренувального ефекту, який обумовлює у процесі навчання необхідний приріст рухових якостей та функціональних можливостей організму. Тому на сьогоднішній день пріоритетними стають не просто фізичний розвиток школяра, набуття ним різних вмінь і навичок, а й формування фізичної культури особистості, виховання потреби в здоровому способі життя, орієнтування на свідоме зміцнення здоров'я шляхом щоденних занять фізичними вправами.

Науковцями доведено, що двох уроків фізичної культури на тиждень замало для позитивних зрушень у стані здоров'я учнів. Щонайменше, необхідно 12-14 годин різноманітної рухової активності (ігри, ходьба, біг, ранкова гімнастика, заняття спортом тощо). Але як свідчать дані статистики,

лише близько 15-20% учнів додатково займаються позанавчальною руховою діяльністю. Отож, постає проблема як заохотити інші 75-80% додатково займатися фізичною культурою і спортом? На це питання можна відповісти так – слід мотивувати їх до занять.

Мотив – є усвідомленою потребою. Усвідомлення потреб виявляється у формі інтересів, бажань, прагнень, цілей, які фактично є різними проявами мотивації. Фізична культура, задовольняючи певні потреби людини, стає для неї особистісно значущою, набуває значення цінності, виступає мотивом і метою її діяльності. З'являється позитивне, ціннісне ставлення до неї, намагання оберігати, примножувати, використовувати у своїй діяльності. Людські дії передусім залежать від потреб, а не від свідомості. В основі будь-якої діяльності людини лежать певні мотиви. Мотив – спонукальна причина дій і вчинків людини. Якщо мотиви сформувалися, то визначається мета (ціль) занять, нею може бути: активний відпочинок, зміцнення здоров'я, підвищення рівня фізичного розвитку і фізичної підготовленості, виконання і здача різних тестів, досягнення спортивних результатів тощо. Але все ж таки визначальним моментом у мотивації, як вважає В. І. Глухов, все ж є не мотиви, а цілі діяльності і вже потім – відповідні їм мотиви. Відповідно, уміння ставити цілі діяльності, цілі здорового способу життя, бажання досягнути дані цілі є суттєвими характеристиками мотивації. Ціль, таким чином, є невід'ємним компонентом мотивації, що є відображенням якоїсь людської потреби. Ставлячи ціль, людина визнає бажане майбутнє, а тому прагне до її досягнення і підкоряє їй свої дії.

З метою підвищення ефективності впливу фізичного виховання на розвиток організму школярів у наш час вченими ведуться пошуки нових підходів до складання навчальних програм і планування; визначаються результативніші форми організації діяльності школярів та ведуться пошуки методичних прийомів і засобів, що активізують інтерес учнів до уроків фізичної культури і формують потребу й уміння з допомогою вчителя та самостійно займатися фізичними вправами.

Значний внесок у теоретичний та практичний розвиток проблеми дослідження розвитку мотивації до занять фізичною культурою зробили у своїх працях науковці й тренери Абрамова С. Л., Баландін В. А., Грініліцін Б. М., Золотих Л. К., Кофман Л. Б., Столітенко В. В. та ін.

Актуальність питання зумовила вибір теми дипломної роботи: **«Формування мотивації молодших школярів до регулярних занять фізичною культурою».**

Об'єктом дослідження є процес формування мотивації до занять фізичною культурою молодших школярів.

Предметом дослідження є методичне забезпечення формування мотивації учнів 1-4 класів на уроках фізичної культури введенням в навчальний процес інтегрованих уроків та ігор змагального характеру на секційних заняттях.

Мета дослідження науково обґрунтувати та визначити засоби формування мотивації до занять фізичною культурою молодших школярів, експериментально перевірити їх ефективність.

Гіпотеза дослідження. Умотивованість молодших школярів до регулярних занять фізичною культурою покращиться в результаті цілеспрямованої роботи за умов:

а) педагогічно організованого і відповідно мотивованого засвоєння ефективних форм і засобів, що сприяють формуванню мотивації молодших школярів до занять фізичною культурою;

б) цілеспрямованого застосування спеціально розробленої системи роботи з розвитку мотивації до регулярних занять фізичною культурою на основі інтегрованих уроків та секційних занять.

Мета й гіпотеза дослідження потребували розв'язання таких **завдань:**

1. узагальнити теоретичний і практичний досвід з проблем формування мотивації та потреб молодших школярів у заняттях фізичною культурою;

2. визначити мотиви, що викликають інтерес молодших школярів до занять фізичною культурою;

3. експериментально обґрунтувати ефективність форм і засобів, що сприяють формуванню мотивації молодших школярів до занять фізичною культурою.

Організація дослідження. Експериментальне дослідження проводилося на базі Кам'янець-Подільського НВК №14 Хмельницької області. У ньому брали участь 51 учень 1-4 класів (експериментальна група – 26 учнів, контрольна група – 25 учнів).

Методи дослідження. Для вирішення поставлених завдань були використані такі методи дослідження: теоретичні (аналіз та узагальнення літературних джерел та вивчення спеціальної літератури); емпіричні (спостереження за навчально-виховним процесом, бесіди з учителями й учнями, анкетування учнів, вивчення результатів рівня сформованості мотивації молодших школярів до занять фізичною культурою, педагогічний експеримент); статистичні (метод математичної статистики).

Наукова новизна дослідження визначається теоретичною обґрунтованістю, дидактичною доцільністю та експериментальною доведеністю можливості інтегрованих уроків та секційних занять у формуванні мотивації до занять фізичною культурою. Зокрема, уточнено і конкретизовано поняття та зміст мотивації; відібрано оптимальні методи і прийоми формування мотивації молодших школярів до регулярних занять фізичною культурою; розроблено методику розвитку мотиваційної потреби молодших школярів з опорою на спеціально розроблені види рухової діяльності.

Практичне значення дослідження полягає у виявленні ефективних методів і прийомів, які сприяють формуванню мотивації до занять фізичною культурою, у розробці конкретних рекомендацій для вчителів початкових класів. Одержані результати можуть бути використані в практиці викладання фізичної культури в початковій школі.

Апробація роботи. Основні положення і результати представлено на: регіональній науково-практичній конференції «Сучасне освітнє середовище

закладу дошкільної освіти як чинник особистісного розвитку дитини» (19 грудня 2019 р, м. Кам'янець-Подільський) із доповіддю «Наступність у формуванні мотивації дошкільників і молодших школярів до регулярних занять фізичною культурою»; III Всеукраїнській науково-практичній конференції «Роль і місце мистецької педагогіки у формуванні сучасної особистості» (15-16 лютого 2020, м. Кам'янець-Подільський) із доповіддю «Ігри змагального характеру як засіб підвищення мотивації молодших школярів до занять фізичною культурою»; IV Всеукраїнській науково-практичній конференції «Українська та іноземні мови в початкових класах: актуальні проблеми й інноваційні технології навчання» (18-19 березня 2020 року, м. Кам'янець-Подільський) із доповіддю «Фізкультхвилинки на уроках англійської мови як засіб активізації пізнавальної діяльності в початкових класах»; II Всеукраїнській науково-практичній конференції «Іноземна мова у полікультурному просторі: досвід та перспективи» (9 квітня 2020 року, м. Кам'янець-Подільський) із доповіддю «Особистісно-діяльнісний підхід до розвитку зв'язного мовлення молодших школярів на уроках англійської мови»; Всеукраїнській науково-практичній конференції «Інновації в освітньому процесі: методологія, тенденції, технології» (22 травня 2020 року, м. Ізмаїл) із доповіддю «Психолого-педагогічні умови формування мотивів до фізичного вдосконалення в учнів початкових класів»; науковій звітній конференції за підсумками науково-дослідної роботи студентів та магістрантів педагогічного факультету (23-24 вересня 2020 року, м. Кам'янець-Подільський) із доповіддю «Формування мотивів, що викликають потребу в систематичних заняттях фізичною культурою у молодших школярів»; та обговорено на засіданнях кафедри теорії та методик початкової освіти (2019-2020 н. р.) Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка.

Структура роботи. Дипломна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел (68 позицій) та додатків. Загальний обсяг роботи – 70 с.

ВИСНОВКИ

Результати проведеного дослідження підтвердили ефективність вирішення поставлених завдань і дали підстави для формулювання таких висновків.

Визначено, що мотивація – система спонукань які зумовлюють активність організму і визначають її спрямованість. Навчальна мотивація ґрунтується на потребі, яка стимулює пізнавальну активність дитини, її готовність до засвоєння знань. Потреба не визначає характеру діяльності, її предмет окреслюється тоді, коли людина починає діяти.

Досліджено, що урок фізичної культури є головною формою роботи з фізичного виховання, на яких учні оволодівають програмним матеріалом і здобувають мінімум потрібних знань, умінь та навичок, що повинно забезпечувати їм найкращий розвиток, зміцнення здоров'я. А головним компонентом у структурі навчальної діяльності з фізичного виховання є мотивація.

Виявлено, що поведінка учнів, їхній інтерес до занять, активність і дисципліна значно залежать від вчителя та його методів роботи, посильні завдання, що забезпечують успішність процесу навчання, оснащення й естетичне оформлення матеріально-спортивної бази, посильні завдання.

Найпоширенішими засобами стимулювання інтересу та активності учнів у процесі фізичного виховання є різні форми заохочень та покарань.

Схарактеризовано основні види заохочення: сприяння, допомога, довіра вчителя, похвала, схвалення, усна подяка, подяка в наказі по школі, похвальна

грамота, почесні доручення, лист-подяка батькам, фотографії на дошках пошани, публікації в газетах тощо.

Запропоновано один із шляхів у формуванні позитивної мотивації до уроків фізичної культури – інтегровані уроки. Міжпредметні зв'язки можна успішно використовувати для доповнення, підтвердження або заповнення знань учнів в споріднених предметах. Інтеграція уроків знімає стомлюваність, перенапруження учнів за рахунок перемикання на різноманітні види діяльності.

На сьогодні фахівці спостерігають тенденцію продовжують дефіциту рухової активності школярів, низький рівень фізичної підготовленості й фізичного здоров'я, що свідчить про відсутність педагогічних умов реалізації потребово-мотиваційного підходу до організації фізичного виховання у ЗНЗ.

Пріоритетними мотивами заняття фізичною культурою і спортом школярів є зміцнення здоров'я, удосконалення форми тіла, досягнення високого спортивного результату, спілкування з друзями й активний відпочинок.

Численні дослідження доводять, що чим старшим стає учень, тим менш систематичними стають його заняття фізичними вправами і спортом, а частина школярів зовсім припиняють такі заняття. Перешкоджають формуванню мотивації і активного ставлення до занять фізичними вправами такі внутрішні фактори: не вистачає часу, відсутність потреби, шкідливі звички тощо.

З метою підвищення ефективності фізичної діяльності актуальним стає вирішення пріоритетності вибору форм занять фізичними вправами в школі. Значний інтерес школярів проявляють до спеціалізованих і секційних занять з обраного виду спорту.

Розроблено методики формування інтересу учнів до занять фізичної культури на основі розглянутих вище категорій: використання міжпредметних зв'язків різних навчальних предметів і фізичної культури як засобу навчання і виховання; застосування ігрового методу з метою створення позитивного емоційного фону на вдосконалення рухових вмінь і навичок; використання

педагогічного стимулювання для забезпечення інтелектуальної і фізичної активності.

У школах задачу формування потреб і мотивів до занять фізичними вправами покликані вирішувати бесіди, лекції з фізичної культури, практичні заняття, масові оздоровчо-спортивні заходи, особистий приклад вчителів, нові (інноваційні) форми і засоби проведення уроків тощо.

Мотиви занять фізичною культурою умовно поділяють на загальні та конкретні, що втім, не виключає їх співіснування. До перших можна віднести бажання школяра займатися фізичною культурою взагалі, чим же займатися конкретно – йому байдуже. До других можна віднести бажання займатися улюбленим видом спорту, певними вправами.

Мотиви занять фізичною культурою можуть бути пов'язані з процесом діяльності і з її результатом. У першому випадку школяр задовольняє потребу в руховій активності, в отриманні вражень від суперництва (відчуття азарту, радість перемоги). У другому випадку він може прагнути до отримання результатів самовдосконалення (поліпшення статури, розвиток фізичних і психічних якостей, зміцнення здоров'я); самовираження і самоствердження (бути не гірше інших, стати привабливим для протилежної статі і т. д.); задоволення духовних потреб (через спілкування з товаришами, через почуття приналежності до колективу і т. д.).

Школярі самостійно або з батьками займаються фізичною культурою, але роблять це епізодично, лише у вихідні дні або під час канікул. Завданням вчителя фізичної культури є зробити ці заняття регулярними. А це може здійснитися тільки в тому випадку, якщо в учнів буде сформована потреба в самостійних систематичних заняттях фізичною культурою або, іншими словами, якщо у них буде сформована звичка до фізичного навантаження, до активної рухової діяльності.

Дослідження проводилося поетапно.

На I етапі вивчено стан проблеми формування мотивації школярів у педагогічній теорії і практиці. Визначено суть поняття «мотивація», з'ясовано

психологічну природу мотивації, напрямки розвитку мотивації в молодшому шкільному віці, схарактеризовано дидактичну цінність мотивації для процесу фізичного виховання; створено систему інтегрованих уроків та ігор змагального характеру на секційних заняттях, яка покликана розвивати процес формування мотивації учнів; апробовано окремі її елементи, внесено корективи.

На II етапі проведено формувальний експеримент відповідно до розроблених технологій з формування мотивації учнів 1-4 класів. Формувальний експеримент передбачав проведення уроків у контрольному класі за традиційною методикою, а в експериментальному – за експериментальною, зрізових робіт в обох класах. Перевірено ефективність методики формування мотивації до регулярних занять фізичною культурою; визначено ефективність розробленої системи роботи з формування мотивації до регулярних занять фізичною культурою учнів 1-4 класів.

Для успішної реалізації навчальних завдань у процесі проведення занять з фізичної культури у 1-4 класах запроваджено наявні активні методи навчання, що стимулюють мотивацію та потребу у фізичній активності.

Оцінюючи результати експериментального дослідження, з'ясовано, які зміни відбувалися в ставленні до занять фізичною культурою учнів 1-4 класів у процесі організації інтегрованих уроків та ігор змагального характеру на секційних заняттях.

Реалізована методика формування мотивації учнів 1-4 класів на уроках фізичної культури засобами інтегрованих уроків та ігор змагального характеру на секційних заняттях передбачала системний розвивальний вплив на різні складові цього багатогранного процесу. Аналіз даних, отриманих у результаті дослідження, свідчить про ефективність використання зазначених методів для підвищення рівня сформованості мотивації молодших школярів до регулярних занять фізичною культурою. У процесі проведення експерименту стало очевидним, що у процес фізичного виховання доцільно вводити інтегровані уроки та ігри змагального характеру на секційних заняттях, спрямованих на

формування мотивації, що відіграє значну роль для залучення учнівської молоді до занять фізичною культурою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Антікова В. А., Єфімов А. О. Виховання у учнів інтересу до занять з фізичної культури // Роль ФК у здоровому способі життя: Матер. І наук.-практ. конф. Львів : 2012. С. 171-172.
2. Арєф'єв В. Г., Єдинак Г. А. Фізична культура в школі (молодому спеціалісту): Навчальний посібник для студентів навчальних закладів II-IV рівнів акредитації. 3-є вид. перероб. і доп. Кам'янець-Подільський: ПП Буйницький О. А., 2007. 248 с.
3. Аросьєв Д. А. Как увлечь физической культурой // Физическая культура в школе. 2007. №4,5. С. 8-12.
4. Баландин В. А. Развитие познавательных процессов детей 6-10 лет средствами физического воспитания // Физическая культура: воспитание, образование, тренировка. 2000. №1. С. 24-40.
5. Балбенко С. Ю. Виховання в учнів інтересу до занять фізичною культурою // Фізичне виховання дітей і молоді. К. : Здоров'я, 2002. Вип. 9. С. 7-9.
6. Бальсевич В. К. Физическая культура для всех и каждого. М. : Физкультура и спорт, 2008. С. 80.
7. Бахчанян Г. С. Мотивація інтересу до занять фізичною культурою і спортом // Педагогіка і психологія. 2008. № 4. С. 41-47.
8. Безверхня Г. В. Інформаційні фактори, які впливають на формування мотивації школярів до занять фізичними вправами // Молода спортивна наука України: Зб. наук. статей з галузі фіз. культури і спорту. Л., 2002. Вип. 6. Т. 1. С. 154-157.

9. Безверхняя Г. В. Возрастная динамика мотивационных приоритетов школьников к занятиям физической культурой и спортом // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: Зб. наук. пр. / За ред. С. С. Єрмакова. Х., 2000. № 22. С. 26-32.
10. Безверхняя Г. В. Мотивация старшеклассников к занятиям физической культурой и спортом // Олимпийский спорт и спорт для всех: V Междунар. научн. конгр. Минск, 2001. С. 64.
11. Безверхняя Г. В. Отношение учащихся к урокам физкультуры в школе // Физическое воспитание студентов творческих специальностей: Сб. научн. тр. Х., 2002. № 8. С. 73-79.
12. Безверхняя Г. В. Формування мотивації до самовдосконалення учнів загальноосвітніх шкіл засобами фізичної культури і спорту: Методичні рекомендації для вчителів фізичної культури. Умань, 2003. 52 с.
13. Безропильний О. П. Виховання в учнів інтересу до фізичної культури шляхом удосконалення методичного забезпечення шкільних спортивних майданчиків // Фізичне виховання дітей і молоді. К., 2000. Вип.13. С. 33-35.
14. Бех І. Д. Виховання особистості [Текст]. К. : Либідь, 2003. Т.2. С. 215-225.
15. Ведмеденко Б. Ф. Виховання в учнів звички займатися фізкультурою та спортом // Педагогіка і психологія. 1995. №1. С.109-113.
16. Винник В. А., Захарова Н. А. Исследование отношения школьников к физкультурно-оздоровительным занятиям / Сб. научн.-метод, сил. М., 2005. С. 50.
17. Власюк Г. І. Мотивація фізкультурно-оздоровчих занять старшокласниць // Матеріали Всеукраїнської наукової конференції, присвяченої 40-річчю факультету фізичного виховання ТДШ «Оптимізація процесу фізичного виховання в системі освіти». Київ-Тернопіль, 2007. С. 34-36.

18. Войскунский А., Смылова О. Роль мотивации «потока» в развитии компетентности хакера // Вопр. психологии. 2003. №4. С. 35-43.
19. Глухов В. И. Физическая культура в формировании здорового образа жизни. К. : Здоровья, 1999. 71 с.
20. Гнітецька Т. В. Режими інтенсивності фізкультурно-оздоровчих занять молодших школярів з врахуванням динаміки тижневої працездатності // Зб. наук. праць ВДУ «Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві». Луцьк, 2005. С. 205-209.
21. Державний стандарт початкової загальної освіти. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/688-2019-%D0%BF#Text>
22. Добринський В. Фізична активність і здоров'я дітей // Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві: зб. наук. праць. Луцьк, 2009. С. 336-339.
23. Дубогай О. Д. Інтеграція пізнавальної і рухової діяльності в системі навчання і виховання школярів. К. : Оріяни, 2011. 152 с.
24. Егорычева З. В. Ценность здоровья и отношение студентов к занятиям физической культурой и спортом // Теорія і практика фізичного виховання. 2008. № 1. С. 601-606.
25. Ильин Е. П. Мотивация и мотивы [Текст]. СПб. : Питер, 2006. 512 с.
26. Закурин Л. В. Формирование потребности к занятиям физической культурой студентов у студентов технического вуза на основе использования рейтинговой системы оценивания [Текст] : автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Шуя, 2005. 17 с.
27. Занюк С. Психологія мотивації: навч. посібник. К. : Либідь, 2002. 304 с.
28. Зубалій М., Леонов О., Василишина Н. Здоров'я дітей – у небезпеці // Фізичне виховання в школі. 2006. № 4.
29. Канішевський С. М. Умови, стан і перспективи розвитку фізичного виховання у ВУЗах України // Теорія і практика фізичного виховання. 2008. № 1. С. 139-145.
30. Канюк С. Психологія мотивацій. К. : Либідь, 2002. 304 с.

31. Климчук В. Тренинг внутренней мотивации. СПб. : Речь, 2005. 76 с.
32. Кожевников В. М. Оптимізація навчальної діяльності школярів // Рідна школа. 2013. №9. С. 40-43.
33. Козленко М. П. Виховання в учнів інтересу до фізкультури і спорту. К. : Знання, 2012. 48 с.
34. Козленко О. Формування мотивів фізичного вдосконалення в молодших школярів // Фізичне виховання в школі. 1999. № 4. С. 29-32.
35. Концепція Нової української школи. Режим доступу: <https://mon.gov.ua/ua/tag/nova-ukrainska-shkola>
36. Королінська С. В. Вивчення мотиваційно-ціннісного ставлення до фізичної культури серед студентів НФаУ [Текст] // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: наук. моногр. / за ред. Є. Є. Єрмакова. Х., 2008. №7. С. 77-79.
37. Круцевич Т. Ю., Безверхня Г. В. Мотивация к занятиям физической культурой и спортом школьников, проживающих в различных регионах Украины // Современный олимпийский спорт и спорт для всех: VII Междунар. науч. конгр. М., 2003. С. 262-263.
38. Круцевич Т. Ю. Оцінка як один із чинників підвищення мотивації учнів до фізичної активності // Фіз. виховання в шк. 2003. № 1. С. 47-50.
39. Круцевич Т. Ю., Безверхня Г. В. Формирование интереса к занятиям физической культурой и спортом школьников с различными типами ВНД // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: Зб. наук. пр. / За ред. С. С.Єрмакова. Х., 2002. № 25. С. 89-97.
40. Крюченков У. С. Для формирования устойчивого интереса к занятиям (физкультурой) // Физическая культура в школе. 2010. № 5. С. 38-39.
41. Куртова Г. Ю. Здоровий спосіб життя як пріоритетна цінність виховання сучасних дітей та молоді // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету. 2008. Вип. 55. С. 168-170.
42. Леонтьев А. Н. Мотивы и эмоции. М., 2002. 39 с.

43. Леськів А. Д. Форми і засоби фізичного виховання молодших школярів. Тернопіль : СМП Астон, 2000. 175 с.
44. Лещенко Г. А. Формування позитивної мотивації школярів до систематичних занять фізичними вправами: Автореф. дис... канд. пед. наук: 13.00.09. Кривий Ріг, 2002. 18 с.
45. Лисяк В. М. Визначення факторів, які сприяють формуванню інтересу до фізичної культури та спорту // Слобожанський науково-спортивний вісник. Харків, ХДАФК, 2006. №9. С. 7-9.
46. Литвиненко І. Причини безвідповідального відношення молоді до свого здоров'я // Фізична культура, спорт та здоров'я нації – нова епоха, нова генерація : Матеріали міжнар. наук.-практ. конференції. Миколаїв : МДПУ, 2002. С. 173-179.
47. Лищук М. А. Роль мотивации к занятиям физической культурой у школьников // Актуальные проблемы теории и методики физической культуры: материалы IV Международной научно-практической конференции молодых учёных. Минск : 2011. 338 с.
48. Лозова В. І. Пізнавальна активність школярів. Х. : Основа, 2000. 348 с.
49. Лубишева Л. И. Современные подходы к формированию физкультурного знания студента вуза [Текст] // Теория и практика физической культуры. 2003. №3. С. 19-21.
50. Максименко С. Д., Соловієнко В. О. Загальна психологія. К. : МАУП, 2000. С. 70-72.
51. Марченко О. Формування фізичної культури студентів у процесі навчання у вищих навчальних закладах // Теорія і практика фізичного виховання і спорту. 2008. № 2. С. 83-84.
52. Матвеев А. П., Мельников С. Б. Методика физического воспитания с основами теории. М. : Просвещение, 2001. 191 с.
53. Матвеев Л. П., Новиков А. Д. Теория и методика физического воспитания. М. : ФиС, 2006. С. 15-18.

54. Методика викладання фізичної культури в школі: Навчальний посібник. К. : Вид-во інституту змісту та методів навчання, 2006. 120 с.
55. Мурза В. П. Фізичні вправи і здоров'я. К. : Здоров'я, 1991. 256 с.
56. Основи здоров'я і фізична культура. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів. 1-11 класи. К. : Початкова школа. 2019. 112 с.
57. Петровский А. В. Общая психология. М. : Просвещение, 2006. С. 97-100.
58. Сидоренко Е. Мотивационный тренинг. СПб. : Речь, 2015. 240 с.
59. Столітенко В. В., Воробей Г. В. Фізичне виховання молодших школярів. Київ : ІЗМН, 2007. С. 24-50.
60. Павленко І. О. Формування у студентів мотиваційно-ціннісного ставлення до фізичної культури // Теорія і практика фізичного виховання. 2010. № 1-2. Том 1. С. 605-610.
61. Фізична культура. Програма для 1-4 класів ЗНЗ. URL : <https://osvita.ua/school/program/program-1-4/57061/>
62. Хекхаузен Х. Мотивация и деятельность. СПб. : Питер, 2013. 864 с.
63. Хоменко Н. М. Формирование потребности в физическом совершенствовании у младших школьников. К. : НИИ пед. Украины, 2002. 24 с.
64. Шиян Б. М. Теорія і методика фізичного виховання школярів. Ч.1. Тернопіль : Богдан, 2003. 279 с.
65. Deci E., Ryan R. Intrinsic and Extrinsic Motivations: Classic Definitions and New Directions // Contemporary Educational Psychology. 2000. № 25. P. 54-67.
66. Deci E., Ryan R. Intrinsic Motivation and Self-Determination in Human Behavior. – New York – London: Plenum Press. 1995. 371 с.
67. Malone T., Lepper M. Making learning fun: A taxonomy of intrinsic motivations of learning // Snow R., Farr M. (Eds.). Aptitude, learning, and instruction. Vol. 3. New York: Lawrence Erlbaum, 2007. P. 223-253.